

opusdei.org

“Een moslima bracht mij op weg naar het doopsel”

Het Kerstfeest heeft voor Remco Bangma, student bouwkunde, een extra dimensie: in de nacht mis van studentenhuus Leidenhoven te Amsterdam is hij samen met een andere student gedoopt. Een interview.

10-1-2006

De eerste vraag is de meest prangende: waarom heb je je laten dopen?

Dat is moeilijk in twee woorden uit te leggen. Maar de belangrijkste reden is dat ik geloof.

En hoe is dat zo gekomen?

Ik had altijd wel het gevoel dat er iets was, en ook het idee dat ik daar ooit wel invulling aan zou geven. Heel urgent was dat niet. De directe aanleiding om mij meer in het geloof te gaan verdiepen was een vriendin van mij, een moslima. Zij besloot op een dag om een hoofddoekje te gaan dragen. Ik wist wel dat ze gelovig was, maar dit maakte haar geloof opeens duidelijk zichtbaar. Dat houdt je dan bezig. Ik ben toen gaan lezen over geloven, bijvoorbeeld door op internet algemene informatie over verschillende religies op te zoeken.

Ik ben ook begonnen de bijbel, het Nieuwe Testament te lezen. Het leven van Jezus sprak me erg aan. Het klopt wat daar staat. Het is duidelijk geen verhaal dat zomaar

iemand heeft verzonnen, daar zit meer achter. Het is bijvoorbeeld erg indrukwekkend hoe de voorspellingen die in het Oude Testament worden gedaan in het Nieuwe Testament uitkomen. Ik las hoe Jezus over de doop sprak, en toen begon ik na te denken of dat niet iets voor mij was. Het lijkt me niet logisch om van wat Jezus zei alleen maar de dingen te gebruiken die jezelf goed uitkomen, dan vervorm je zijn boodschap. Ik twijfelde wel erg, maar door regelmatig te bidden werd de twijfel omgezet in zekerheid. En dus kwam ik uiteindelijk tot de conclusie dat ik me wilde laten dopen.

Dan komt de volgende vraag: in welke kerk? Ik heb gekeken in allerlei kerken. Vroeger ging ik vaak met mijn moeder naar de katholieke kerk. Dat had voor mij dus de meeste herkenbaarheid. Een vriend die geschiedenis studeert heeft mij ook

geholpen om me te verdiepen in de geschiedenis van de verschillende stromingen binnen het christendom. En bij de katholieke kerk klopt het gewoon het meest.

Je bent nu gedoopt in studentenhuus Leidenhoven. Hoe ben je daar terecht gekomen?

Toen ik eenmaal besloten had in de katholieke kerk gedoopt te willen worden vroeg ik me af hoe ik dat het beste kon doen. Ik heb een berichtje geplaatst op een webforum van rknieuws.net, en daarop heeft iemand me doorverwezen naar de website van het studentenpastoraat in Amsterdam. Toen studentenpastor Veth, die in het studentenhuus Leidenhoven woont, mijn berichtje zag heeft hij me gelijk een email gestuurd, met de vraag om eens op te bellen. Dat heb ik gedaan, en de volgende dag hadden we een afspraak.

Na het eerste gesprek kwam een volgende, en toen ben ik begonnen systematisch lessen te volgen, die we steeds in Leidenhoven hadden. Zo leerde ik het huis dus ook kennen, en dat was gezellig.

Het traditionele moment om gedoopt te worden is met Pasen, maar dat was voor mij wel erg ver weg, en zo maar een zondag vond ik ook niet alles. Pedro, een inwoner van Leidenhoven, werd ook al in de kerstnacht gedoopt. Ik vond dat een mooi moment.

In de maatschappij zie je dat er een nieuwe hang is naar het religieuze, maar mensen zoeken dat vaak buiten de kerk. Het lijkt een soort “supermarktreligie”, waarbij ieder uitzoekt wat hem aanstaat. Waarom zoek jij het geloof binnen de kerk?

Het voelde voor mij niet goed om van de boodschap van Jezus alleen maar

een stuk te pakken. Dan ontken je namelijk wie Hij is in andere dingen. Dat klopt niet helemaal, want alles hoort erbij, wat Jezus zegt vormt een geheel. In de leer van de kerk heeft alles met elkaar te maken.

Hoe reageert je omgeving op je besluit?

In het begin wisten alleen mijn ouders van mijn interesse. Mijn vader is van oorsprong Nederlands hervormd, mijn moeder katholiek. Ze hebben er allebei niets op tegen dat ik me in het geloof verdiep en heb besloten me te laten dopen. Mijn broer heeft er ook geen problemen mee, maar mijn grote zus heeft soms haar vragen. Mijn jongste zusje vond het wel cool. In het begin vroeg ze of ze ook niet even gedoopt kon worden.

Mijn vrienden reageren soms wat moeilijk. Een van hen is overtuigd atheïst, en snap niet wat ik met dat

geloof aan moet. Hij maakt ook flauwe grappen. In het begin had ik het daar wel moeilijk mee, en wilde ik het graag uitleggen. Maar ik heb nu maar besloten om op flauwe grappen niet meer in te gaan. Van andere vrienden heb ik ook leuke reacties ontvangen. Met mijn goede vriendin, de moslima, kan ik er bijvoorbeeld beter over praten, al vraagt zij zich af waarom ik niet islamitisch ben geworden. Ze vindt het in ieder geval positief dat ik met God bezig ben.

Welke invloed denk je dat het doopsel zal hebben op je dagelijks leven?

Invloed heeft het nu al, je bent je overdag bewust van God, en je probeert alles zo goed mogelijk te doen: je werk, je school, enzovoort. Na mijn doopsel zal dat misschien nog bewuster worden. En natuurlijk zal ik zondag en als dat mogelijk is

doordeweeks naar de heilige Mis gaan. Ook loop ik soms zo maar een kerk binnen, het voelt goed om even weg te zijn van de drukte en wat tijd in gebed door te brengen. Overigens lijkt het me logisch dat het geloof invloed heeft op je dagelijks leven, ander zou het iets loos zijn.

Hoe zie je jouw toekomst als gedoopte?

Ik zou graag nog verder groeien in het geloof, daar ben je denk ik nooit mee klaar. Ik zou ook graag actief wat doen met mijn geloof, maar wat precies weet ik nog niet. Nu heeft de pastoor van Schagen, waar mijn familie woont, me gevraagd een stukje over mijn doopsel te schrijven voor het parochieblad. Dus dat doe ik dan graag. Het lijkt me ook belangrijk om het geloof uit te dragen, niet zo zeer door langs de deuren te gaan, maar wel door mijn vrienden erover te vertellen.

Heb je nog andere ervaringen waar je graag iets over kwijt wilt?

Een onderwerp wat me erg interesseert is de verhouding tussen geloof en wetenschap. Ik heb de indruk dat veel mensen die twee als tegenstrijdig ervaren, en dat is voor hen een moeilijk punt. Al lijkt dit een heel groot probleem, ik ben er achter gekomen dat er eigenlijk helemaal geen probleem bestaat. We hebben een tijdje terug in Zonnewende, een conferentieoord geleid door leden van het Opus Dei, een themaweekend gehad dat over dit probleem ging, en daar werd duidelijk dat de dingen die de wetenschap ontdekt, het bestaan van God helemaal niet uitsluiten. De wetenschap heeft de standpunten van de kerk die wetenschappelijk getoetst kunnen worden tot noch toe alleen maar bevestigd. Mij sprak het citaat van Johannes Paulus II erg aan: “Geloof en rede zijn als twee

vleugels waarmee de menselijke geest zich verheft om te waarheid te beschouwen”.

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-be/article/een-moslina-bracht-mij-op-weg-naar-het-doopsel/> (1-4-2026)